

დედელოს იმერეთის ეპისკოპოს ე ქალაქის მოურვისა და გამგეობის ერთი წევრის არჩევნები გადაიდო 7 ოცნებრვალის-თვის. როგორც სარწმუნოდ გავიგეთ, ა. ს. ხაყავა რელიგია და ს. ნ. ლორთქიუანობებს, რომელთაც ასახელებდნენ ქალაქის მოურავის ადგილზედ, უარი განუცხადებიათ ყუთის დადგმაზე. დანარჩენ კანდიდატია გან, როგორც სხანს, ჟველაზე მეტი მომხრე ჰყავს ხმოსინთან ახლან დელ ქალაქის მოურავს დ. ა. ლორთქიფანიძეს, რომელმაც ამას წინად უზრიანაცხადა კენჭის ყრაზე. ჰელიქრობენ, ქალაქის მოურავის ჯამაგირი 4,000 მანეთამდე ასწიონ და სთხოების ბაზ ლორთქიფანიძეს, ისევ დარჩეს ქალაქის მოურავად. გამგეობის წევრიად ასახელებენ ისევ ი. ს. ფანცხავას, რომელიც მთავრობაში ქალაქის მოურავიდ არ დამტკიცა. ასახელებენ ავრელვე ქუთაისის ქართულისა და მთავრობის გიმნაზიის ფრანგული ენის მასწავლებელს ჰ. ი. ყიფიანს და დ. ბ. მდიგარს, რომელიც დიდხანს იყო ქალაქის საჭიროს მდიდარებია და გამგეობის მიზანი ის იყო, რომ გამოენახათ რამე ლონისძიება ქუთაისში შემის გაყიდვის საქმის მოსაწყობიდ. ამ ესაბუღავი ქუთაისში შემის საშინელი ისევირეა: თითო კუბიკური საუენი ადგილზევე იყიდება ხუთ თუმნად. ქალაქის გამგეობის შეუკრებია ცნობები იმის შესახებ, თუ რამდენი საუენი შემა ამ ესაბუღავი ქალაქში გასასყიდელი. როგორც ამ ცნობებიდან სხანს, მთელს ქალაქში ყრაზილა 25 ნაბ. საუენი შეშია ქალაქის საბჭომ, ხანგრძლივი კამათის შემდეგ, მიანდო გამგეობის სთხოვოს რკინის გზის სამმართველოს, დაუთმოს ვაგონები ქალაქში შეშის შემთხვევანად; ამავე დროს წინადაღება მისცეს შეშის გამყიდველებს, რომ უშოვნის ყაბონებს, თუ ისინი შეშეს ნორმალურს ფასებში გამყიდიან, ე. ი. კუბიკურ საუენს 30—35 მანეთად. თუ ფინიცობაა, შეშის გამყიდველები იმაზედ არ დასთანხმდენ, იმ შემთხვევაში თვით გამგეობამ შეიძინოს გასაყიდი შეში.

→ 23, 24 და 25 იანვარს ქუ-
თამშო თოვლის ერთს
ადლიანდე კადევ ავიდა: ასე რომ
25 იანვარს თოვლის სიმღლე ერთ
საეგნიძე იყო. 26 იანვარს შესამ-
ჩნებად დათბა და თოვლიმა დანობა
იწყო; დამით ცოტა წეიმაც წამო-
ვიდა, მაგრამ დიდხანს არ გაგრძე-
ლებულა. აუ თოვლის ერთბაზად
დაღნა, ქოლაქს დიდი საფრთხე მო-
ლის წყალდიდობისაგან. ქუჩები
თოვლის მოებს წარმოადგენს, ასე
რომ—როდესაც ზედ მიღიხართ,
ერთსართულიანი სახლების სახუ-
რავებს ზევიდან დასკერით; მას
თაბ სულ ოლრიანიდროვებითაა
სისქე და ბევრავნ მარხილებით მი-
მოსვლა სრულიად შეუძლებელია.
ქალიქის გამგეობამ ქუთაისის გუ-
ბერნიატორი, მოადგილეს სთხოვა
განკარგულება მოეხდინა, რომ ჯა-
რის კაცები დახმარებინათ ქალა-
ქისათვის ქუჩების შესაწყორებლად.
ბ-ნამ ვიცე-გვადებრნატორმა ამ სა-
კითხის განხილვა ტფილისიდან გუ-

მეგვარის საერთო დამარცხებით
თავდება ამ „მასინჯთა“ ცხოვრება
და ცხოვრებისათვის ბრძოლა. მათი
ნჯი საბა დამარცხებულია, მით რომ
თვის სურვილს ვერ აღწევს, ვა-
ნიდან ბუნების მისთვის მოუჩენია
ადგილი ბოროტისა და საზიზღურ-
ების დასათვალი და არა სიყვარული-
სა და ბედნიერების განსამტკიც-

ავ პიესაში ამგვარად ჩვენ ვხედავთ,
რომ გამართულია ბრძოლა ყოველ-
გვარის სიმახინჯის მიერ, აღამიანის
ცხოვრების დამამშვენებელ მო-
ლენებთან და იმ უცნაურს თავზარ-
დამცემ ბრძოლაში კეთილი და ბო-
როტი, სიმახიაჯე და სიმშვენიერე
ერთი ერთმანეთს შეუძრალებლად
მკაცრს მუსის ივლებს ერთმანეთ
შეიძროსიმოვად სასრულო სტრუ-

და ელეტს. ტრაგედიის ბრძოლის ველი. უკინასკენერი მოქმედება-
ში სრულიად ოხრებულია, ზავ
ყორანით ველს დასტურილებს
აჩრდილი ბერისწერისა და მარ-
ტო გულუბრუჭვილო, უბრალო,

დამარცხებულია და გზრუვე იღუ-
შება სულით დასახიჩრებული, ნე-
ბით და ფიქტით დამახინჯებული,
ხორუი დაძაბუნებული, სონა. მის-
თვის ბუნებას თითქო სხვა უფრო
დიდი როლი მიუჩნია, დიდი საგა-
ნი ცხოვრებისა, მისთვის ადვილი
მოსახერხებელია თვითონაც ბეჭი-
ური იყოს და მის მახლობლებსაც
მხიარულება მოჰყინოს, მაგრამ სა-
უბრდურად თვით მან დამახინჯა
თვისი ცხოვრება, თვით იგი სისტემა-
ტიკიდ სწიხლავს და აცარ-მტვე-
ჩებს ყოველივე სიკეთეს, რომლი-
თაც ბუნებას უხვად დაუჯილდე-
ბია. გაუფლანგავს ბუნებრივი სიძ-
ილეებ და გაკოტრებული, უიარა
ო, უძალო და უნებო, საბასთანა
„მახინჯების“ სათელადა და საჯ-
ნად ხდება, „მახინჯების“ ხელის
შემწყობი ხდება სიცოცხლეში სი-
კლილისა და უბრდურების გამარჯ-
ვებას დახმარებას უწევს.

მარტივის არსების უდიდესი სა-
რწმუნოებრივ ჰინგზედ მომარ-
თული გლოვის ზარი გაისმის
უძერთ შეგვინდევათ“ სასოებით
ირყვის შეზარული ფილიპე მასური
საბასი. ასეთს საშინელს, თავზარ-
დამცემ კარისტროფის აღამიანის
ცხოვრებისას შეუძლია ხოლმე აღუ-
ძრას შიშით შეპყრობილ ბეჭავ აღა-
მიანს, საუკუნო ცოდვის აზრები,
საუკუნო სჯულმდებელის წარმოდ-
გენა, რომლის წინაშე კედს იხრის და
მუხლმოყრილი შენდობასა სთხოეს.

როდესაც აღამიანის ცხოვრების
არსებითი ძალები სამყვდრო სისი-
ცოცხლო ბრძოლას გამართვენ,
როდესაც მ საშინელს ომს მოჰ-
კვება მოსპობა ორთავე შეკიშევ
მხარისა, აქ გარეო სარწმუნოების
ნავთსაყუდელი რჩება ამრს შემაკ-
ერალის. ძრწოლით ატანილის
ჩვეულებრივის არსებისათვის.

იქ სადაც აღამიანის ინსტინკტების თავაშვებულება საზღვარს სკილ-
დება და ჯირ კიდევ „თბილის 83-

მსნებმა საჭიროდ სცნეს დაუკა-
ბის მიმოსელა ყოვლად შეუძლებე-
ლია დასაკუთრებას მოინდოსებს
გამსეუცებული შეიღი ბუნებისა — იქ
ტრაგედიული საშინელება იმ საზ-
ღვრამდის მიღის, სადაც ადამიანის
გონება ზარ-დაცემულია და თით-
ქმის დადაბლებული, აქ მარტო
სულით შევიდ არა რთულ პირა-
დობას შეუძლია თავის გაოცებას
მაღამო მოუპოვოს „ლმერთო შე-

და ელეტს. ტრაგედიის ბრძოლის
კველი. უკანასკნელი მოქმედება-
მი სრულიად ამბრძოლია, შევ-
ყორძინით ველს დასტრიალებს
ჩრდილი ბედისწერისა და მარ-
ხო გულუბზეყვილო, უბრალო,
არტივის არსების უდიადესი სა-
ჩრდილო მანგედრი მომარ
ხული გლოვის ზარი გაისმის
დამერთ შეგვინდგეთ „სასოებით
ტრუვის შეზარული ფილიპე მასხური
აბასი. ასეთს საშინელს, თავზარ-
დამცემ კატასტროფას აღამიანის
ცხოვრებისას შეუძლია ხოლმე აღუ-
სრის შიშით შეცყრბოლ ბერივ აღა-
მიანს, საუკუნო ცოდვის აზრები,
აუკუნო სჯულმდებლის წარმოდ-
კენა, რომლის წინაშე ქედს იხრის და
მუხლმოყრილი შენდობასა სოხოებ.
როდესაც აღამიანის ცხოვრების
არსებითი ძალები სამკლრო სასი-
კოცხლო ბრძოლას გამართვენ,
როდესაც ამ საშინელს ომს მოჰ-
კება მოსპობა ორთავე მოქიშე
მხარისა, აქ ბარტო სარწმუნოების
ნავთსაყუდელი რჩება ამტს შემაკ-
ერალის. ძრწოლოთ ატანილის
ჩეეულებრივის არსებისათვის.
იქ სადაც აღამიანის ინსტრინქტო-
ბის თავაშვებულება საზღვარს სკილ-
დება და ჯერ კიდევ თბილის გვა-

(საკუთარ კორესპონდენციისაგა
მატარებლების, წესიერად მა-
ის აღსადგენად რკინის გზი-
ლაგზე დიდი მუშაობაა. საქ-
ვირვებს, რომ დიდი თოვლ-
ი, დამხმარე თრთქლმავლებს-
ი ვერ აშველებენ იქ, სადა-
ორთა. რკინის გზის უმთავრეს-
ე თრთქლმავლი ლიანდა-
დაფიდა. სამგზავრო მატარე-
ბლები რიონსა, სამტრედიასა-
იონსა და შორაპანში დგანძნ.
ორუ სადგურ დარაკვეთიდან
ობინებენ, მგზავრები იმ სი-
ე 24 იანვრიდან სლებან-
იადგანაც არსალან სურსა-
ილის, დიდ კაჭირებისა განი-
რჩება. 25 გვიან დასტურის და
სურანალისტის სტილის და
განუწყვეტლივ სთოვს.

କୁର୍ଯ୍ୟିନାବୁ ଦେବପ୍ରେସ୍, ଖୋଜିଲା
ଖୋଜିଲା ଶବ୍ଦାଳୁ ମିଛନ୍ତୁ
ମିଳି ଶ୍ରୀଗଣ୍ଠନାଥୀଙ୍କ, ମିଳି ଶିଶୁଧଳ
ମତଳାଳ ମତ୍ୟରୁ ଥାଏ ଅମାଲାବା,
ଶାତ୍ର ତକ୍ଷେଣ କ୍ଷେତ୍ରାଵତ ଶ୍ରୀନାଥୀଙ୍କ
ଗୁରୁ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଦେବପାଦାନ ଶାତିତା
ନାବୁ, ତାତକିମିଳି ପ୍ରାଚୀ ଲୁହୁକୁମା
ଶ୍ରୀପାଦ (ଅପାର ରା ଶିଶୁନ୍ତରିଣୀ
ହେବାନାବ ଫାଲି!) ତକ୍ଷେଣ ଫରିଦନ୍ତ
ଲାବୁ ତକ୍ଷେଣିଲି ଅର୍ଦ୍ଦବିତ, ଖୋଜିଲା

ბავშუთხილება სიმარტიული
კინის გზის გაყვანის
საკითხთან ერთად დაიბრუ აზრი
აღვილობრივ არტელების მოწყობი-
სა, რომლის მიზანს შეადგენს მუ-
შათა ხელის შეწყობა სამუშაოთა
აღებაში პირ, უაპირ საქმის მიმცემ-
თა და არა მოიჯარადრეთა სა-
შუალებით.

რამდენადც მიზანი სიმპატიურია,
იმდენად ძნელი მისი განხორციე-
ლება, რადგან მოითხოვს დაკვირვე-
ბის, როგორც თრგანიზაციის, საქმის
ცოდნისა და ნივთიერ საშუალება-
თა მოჰყვებას.

9 იანვრის ნებადართულ კრება-
ზე, ტფილისის სის. მუჭრა. ბანკის
დარბაზში, წამოყენებული იყო ეს
საკითხი, მაგრამ კრებამ გადაწყვე-
რილი იზრი ვერ გამოიტანა, კომი-
სიმ აირჩია, რომელსაც მიანდო სა-
კითხის ყოველმხრივ გაცნობა და
სათანადო თვეისუფალ გან-
ვითარებას გზა შეუკრა. რა დანა-
შაულობა მიუძღვის ახალგაზის,
რომლისთვისაც სასწავლებელი რა-
ღაც სატანჯველ დაწესებულიდ გა-
დაქცეული ახალგაზღობა სასწავ-
ლებელში სულიერს საზრდოს
ვერა ხედავს, მას გარშემო ახვე-
ვია გადაუვალი კედლები ფორ-
მალიშმისა, რომელიც ახრჩიბს მის
ინდივიდუალობას, ასახიჩებს მის
სათუთ გრძნობებს. უწიმლივს ახალ-
გაზღურს გატაცებასა და აღმაფრე-
ნის. ამისთანა პირობებში რაღა და-
რჩენია ახალგაზრდობის იმის მეტი,
რომ სასწავლებლის გარეთ შოტე-
ბნოს საზრდო ფილის მოთხოვნილე-

၁၂၆၅။ ရွှေမြန်မာ

କବି ପଣ୍ଡିତଙ୍କା...

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ରର ପରିଚୟ ଓ ଲାଭକାରୀଙ୍କ ନାମର ବିବରଣୀ
ପରିଚୟ ଓ ଲାଭକାରୀଙ୍କ ନାମର ବିବରଣୀ

მშვერ
მთელი
რებისა,
მაგლის
მით და
აზომია,
რის მო-
ბა ადა-
კველამ
ნელება,
დამიანის
ერთად
მწარედ
ეს ახე-
წიხლს „
თ, რომ
კველანი
ერის გუ-
ლმართ
აზედ გა-
და მისი
ნება და
იმ და-
კველების
მთელი მისი ეჭვი?
ამ კითხვებით უნდა პერს მიშმარ-
თოთ, მკაცრსა და ულმობელს გან-
შეარგვეთ ჩვენის ცხოვრები
სას.

დიდ, ესვერა შეიტ ბედი სონისი.
რევოლვერს მოაპოებინებს თავისის
სიყვარულისა და სხეულის დასაცვე-
ლად. მაგრამ, ოჯ, უკნაურობავ ხვე-
ლრისა, რევოლვერი „გავარდება“.

კაცმა არ იცის, და ვერც გაი-
გებს, ვისეკნ იყო მიმართული ტრივია.
კაცი თავის დღეში, ვერ შეიტყობს,
უკაბელი იყო ეს „გავარდნა“ რე-
ვოლვერისა, თუ ნიშანში წინ-და-წინ-
ვე ამოღებულის სიგნისაკენ იყო მი-
მართული. ექ ბრძა ბედი, „ის ახე-
რი ბედი“, შედის თავისის უფლებაში
და „წიხლსა სცემს“ მისგან განწი-
რებულს იღამიანსა. და გარა იმივე „ბე-
დმა“ არ მიაკუთვნა თრელოს ცე-
ცხლიანის ეჭვით აღსავსე გური, მე-
ფე ლის სისულელემდის მინდობრ-
ლი გური, და ჰამლეტს სკეპტიკიზ-
მით აღსავსე გონება. და ყველა ბე-
დის, „ოხერი ბედის წიხლების“ ქვეშ
იყვლიტება. „ბედის წიხლს“ ერთ-
გვარია ემონება, ერთგვარია ემორ-
ჩილება გონების სიმშვენიერით შე-
მცული დანის თვილი. პრინცი შამ-
ლეტი, ევროპული მეფე ლი-
რი, სამაგილით მამაცი, გმირი
ოტელო და საბოლოო, ბენარები-

კაზვილმა. დაძრევით, რაც გენე-
ბოსთ ამ „ბედის“, ბუნებრივი და-
ნონები, ვინდ სოციალური და ეკო-
ნომიური პირობები, ზნეობრივი,
გინდ ფინიოლოგიური და მემკვიდ-
რეობითი კანონები, სულ ერთია,
იგი გარდუვალია. იგი თავზარ-დამ-
ცემი მახეა, რომელშიაც გავებმე-
ბით ჩვენ თვით და ან გაგვამაძეს,
რომელიც საბა „მახინჯი“, რო-
მელიც თითქმის სიმბოლოა კაცის
ძირითადის ინტინქტისა. სიმძაფ-
რე და სისისტიკე იმ ინსტინქტებისა
უსასღლეროა და უძირო. „თვალი
მიბნელდებათ“, იმბობს საბა, „რო-
ც წარმოვიდგენ მის უმანკა“ სხე-
ულს მა კლინკებში, მთელი შდედ-
რობითი სექსის ჯირს ამაზედ ვრყ-
რი და თუ მაგან ჩემში დაგუბებულ
უნს გაუძლო, ქალი ეშვაკი ყოფი-
ლი“, როცა ბედის იარაღიდ ადა-
მიანის ინსტინქტთა ესეოთ ძალა
გახდება, მას კერი თუ სონა ვერ
გაუძლებს, სონა, რომელმაც თვით
ეგვაჟო მახეზი თვითი“, ამისთანა ბე-
დის წიხლს ვერ გაუძლებს ვერც
ისრეკ და მარო, ევტორის სიმპა-
ტით დაჯილდოვებულნი, რომელ-
ნიც ბრძოლის ველიდან სამარცხვი-
ნოდ გაჩინია და მარტოდ მარტო
სტო ეგენ საწყილ სუსტ სონის გა-
ფერობულის მხეცის კლინკებში.

